

شعر و پژوهش

۹۶

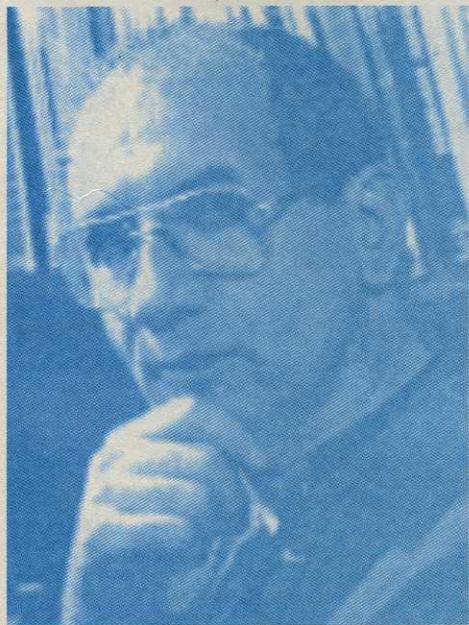
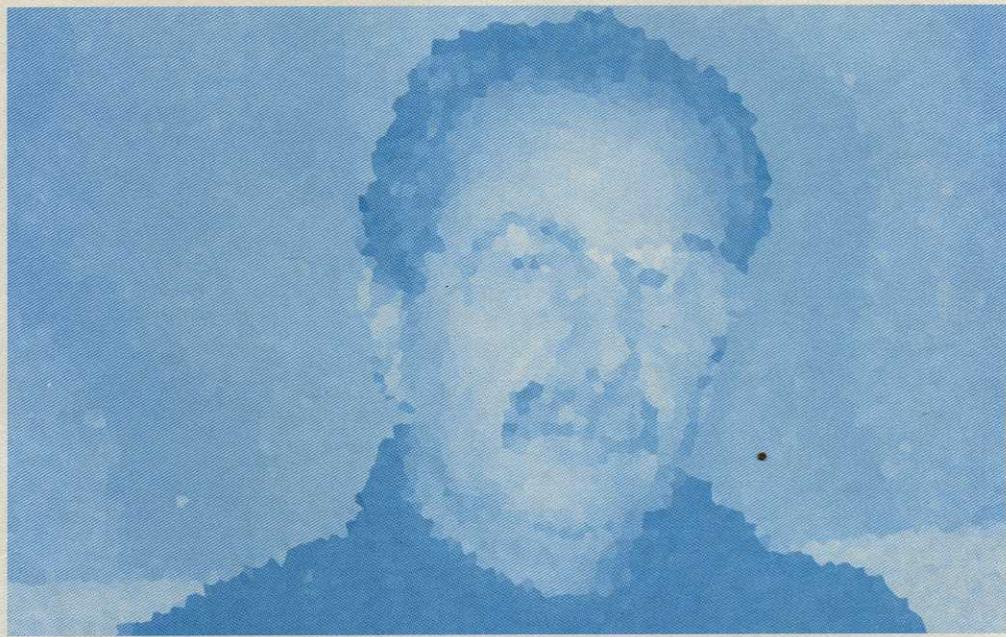
صفحه ۵۸ درباره کتاب میراث اسلام

۲

کاهنامه و پژوهش شعر - سال اول، شماره دوم - فروردین ماه ۱۳۷۵ - آوریل ۱۹۹۶

با آثاری از:

سیروس آتابای
عسگر آهنین
احمد ابراهیمی
مهدی استعدادی شاد
محمد امان
نرگس بهار
محمد رضا تاجدینی
هادی خرسندی
پرویز خضرائی
اسماعیل خوئی
حمید رضا رحیمی
نسرین رنجبر ایرانی
روزبهان
یدالله رویائی
عباس سماکار
محمد رضافیعی کدکنی
فتح الله شکیبائی
محمد علی شکیبائی
فرحتاز عارف
محمد عارف
بتول عزیزپور
عدنان غرفی
سیاوش کسرائی
لادن لطفی
شهراب مازندرانی
جواد مجابی
محمد مختاری
رضا مقصدی
زری مینوئی
کیومرث نویدی
شاداب وجدي
ابراهیم هرنده
سعید یوسف
و ...

○ درباره سیاوش کسرائی

○ اسماعیل خوئی: تعریف شعر

○ یدالله رویائی: غایت اشیاء: نوعی دیدن

○ محمد مختاری: ابداع و گسترش یا تولید و مصرف در شعر معاصر

مجموعه شعر

■ اسدیان، جواد: سبز آرام گلستان. سوئد، نشر رویا، ۱۹۹۶ ص.

از سری دفترهای شعر دو زبانه‌ای است (فارسی - سوئدی) که نشریه رویا در شهر لوند سوئد منتشر می‌کند. ترجمه شعرها به سوئدی، همچنان که کل این طرح، مدیون سه راب مازندرانی است. اسدیان، که چهل سال پیش در مشهد به دنیا آمده است، اشعاری به زبان آلمانی نیز دارد، و گاه نیز با تفاسی عمر عزیز را ضایع می‌کند. او اکنون در برلین زندگی می‌کند و از چهره‌های فرهنگی فعال این شهر است. در این دفتر ۲۶ شعر منثور کوتاه (بی‌نام)، هر شعر بر صفحه‌ای و ترجمه سوئدی در صفحه مقابلش، چاپ شده است. یک نمونه: «کولی / با تنبری بر دست / به کوچ می‌رود. / خلخالها / در جاده خسته می‌شوند و ترانه / در سوز سرما / بخ می‌بندد.» (آدرس نشر رویا در بخش نشریات آمده است).

■ اسلامی، آرش: یک اسم برای زندگی. گوتبرگ (سوئد)، نشر آموزش، ۱۹۹۵، ۱۱۹ ص.

■ ———: رابطه آبی. نشر آموزش، ۱۹۹۵، ۱۰۰ ص. آرش اسلامی شاعری است پرکار، وی از مجموعه سیصد صفحه‌ای تورا که در ۱۹۹۴ منتشر کرده بود، اکنون همزمان دو مجموعه جدید چاپ می‌کند. شعرها فاقد وزن اند و گاه سرگردان میان شاملو و رویایی، گاه حرفی ساده‌اند که چندان از پرداخت شعری بهره‌مند نشده است، گاه نیز پاره‌های زیبایی در میان آنها می‌توان یافت (مانند: «می آمی / به رنگ اتار / باخ انار / شهر در گردش سرخ تو / می چرخد...»). از شعر «کلیپاره اتار»، مجموعه یک اسم برای زندگی). طرحهای روی جلد این سه مجموعه نشان می‌دهند که اسلامی نقاشی نیز می‌کند و ظاهراً در بیان احساس شاعرانه‌اش ابزار قلم مورا استادانه‌تر از قلم در دست می‌گیرد. برخی از شعرها (همچون «خون لحظه‌ها ۳» از مجموعه رابطه آبی: «با تو / ماندم / تا سپیده را / نشانت دهم») نه کشفی دارند و نه ساختمان و بیان ویژه‌ای که حدی از توفیق شاعرانه را نشان دهد.

■ اصفهانی، ژاله: سرود جنگل. لندن، ۱۳۷۳، ۲۹۱ ص.

■ پوند. این کتاب، همچنان که عنوان دومش می‌گوید، مجموعه‌ای است از «سرودهای امروز و دیروز» ژاله اصفهانی (سلطانی) که اکنون در لندن زندگی می‌کند، و اگرچه مقارن انقلاب فرستاد یافته که پس از سالهای طولانی مهاجرت از سوری به ایران بازگردد، نتوانست حکومت دین پیشگان را تحمل کند و به مهاجرتی دیگر روی آورد. کتاب در پرگیرنده ۱۵۲ شعر است از سالهای گوناگون و در قالبهای گوناگون: در کنار اشعار آزاد (غالباً موزون)، می‌توان نه تنها غزل و گونه‌های دیگر شعر کلاسیک بلکه سرود و حتی نمایش منظوم و شعر نمایشی برای آپرا نیز در این کتاب یافت. در پایان نیز متن یک گفتار در ۱۰ صفحه چاپ شده است زیر عنوان: «شعر چیست و از شعر چه می‌خواهی؟» با آرزوی سلامتی و پایداری برایش، شعر «هزار ساله درخت» را نقل می‌کنیم که در سال ۱۳۶۷ در بیمارستانی در لندن سروده است: «درخت آمده از پشت در دیدن من / که بشنوید خبر جان به لب رسیدن من / ولی درخت نداند که من چه جان سختم / هزار ساله درخت / که هرچه باد خزانی کند پریشان / ز نوشکوفه دهم / باز هم جوانه کنم / و هر جوانه نور را بر از ترانه کنم.»

■ امیری، فاروق: سالنامه بیست و یک (مجموعه شعر ۱۳۵۲-۱۳۵۷). سوئد، نشر رویا، ۱۳۷۲، ۳۲ ص.

در این مجموعه فاروق امیری به انتخاب ۲۱ شعر از ۲۶ سال شاعری خود دست زده است. در صفحات ۳ تا ۷، پیشگفتار

■ عسکری (مانی)، میرزا آقا: زیر درخت و ازه (اشعار کوتاه). آلمان، انتشارات هومان، ۱۳۷۲، ۱۱۹ ص، ۶ مارک.

■ ———: ستاره در شن (گزینه اشعار ۱۳۷۳-۱۳۶۹).

زیر درخت و ازه در پرگیرنده ۱۰۰ شعر کوتاه از مانی است و ۱۲ طرح از هنریهای خاص که در سرایش شعرهای مانی در این کتاب نشان می‌دهد که در سرایش شعرهای کوتاه موقت است و کوتاهی شعرها کمتر جایی برای پرآنکه گویی با تکرارهای غیر ضروری باقی می‌گذارد. «بیوه ازلى» نمونه‌ای از شعرهای این کتاب است: «بوی سیب می‌دهد / دهان توفان / که سیبین را بلعید. / اما چرا دهان مرگ / که مرآ می‌بلعد / از عطر عشق خالی است؟ / از عطر تو، بیوه ازلى / که روزگار من!»

ستاره در شن پس از تراهنگی جاده ابریشم (تهران، مروارید، ۱۳۷۳) دو مین کتاب شعری است که مانی در سالهای مهاجرت در ایران چاپ می‌کند؛ این مجموعه در پرگیرنده ۶۵ شعر است. «دل پیر» از شعرهای این مجموعه است: «زاری نکن دلم / پیر می‌شوی ها! / مگر نمی‌بینی زمین! / این دل کوچک که کشان / چروک زاری مردگان است؛ / این مریدک خود بشنو / که بی‌هوده‌اش کران تا به کران / به جستجوی خردک حقیقتی / و اندک شعر عشقی سرگردانیدی / که زاری برای از کف‌داده‌ها / به کف نیامده‌ها / پوکت می‌کند / بعد چروکت می‌کند!»

■ فارسی، بیژن: آستان غرب‌پاشه (گزیده اشعار ۷۳-۷۲).

استکلهلم، [اقاقد ناشر]، ۱۹۹۵، ۱۲۴، ۵۵ ص. در این گزینه ۶۰ شعر از بیژن فارسی می‌خوانیم با ترجمه آزاد ۲۷ شعر به زبان سوئدی. فارسی در آغاز این گزینه دو رباعی ازورد است که خطب پرگری بوده است، چراکه نخستین رباعی اش چنین است (با حفظ املای اصل): «دیگر نه شی به ما می‌گذرد نه روز / نه حادثه‌ی برآرد از سینه مان سوز / نه خند مسی به لب فردای یعنی / نه گندۀ غم در پل از حسرت دیروز؛» و دو رباعی اش هم همین مقوله است. اما در سایر اشعار، که همگی - خوشبختانه - فاقد وزن اند، می‌بینیم که تفاوت چندانی با خیلی عظیم سایرندگان شعر منثور ندارد و اگر از غلطهای املایی (مثل «مرحم» به جای «مرهم»، ص ۵۹) و کاربرد نادرست زبان فارسی (بر عکس نهند نام زنگی کافور؟) بگذریم، برای خودش شعری است: «من مهاجرم / میهان یکشیه نیستم / ماه و سال را ماندنی ام / چند سال / نمی‌دانم. / قصدم این نیست / که دنیای رنگیتان را برهم زنم / اگرچه تاسب رنگها بشان / به هم نمی‌خواند...» (از شعر «مهاجر»)

■ قهرمان، ساسان: سبز. کانادا، نشر افرا، ۱۳۷۴، ۱۱۵ ص، ۸ دلار کانادا.

مجموعه شعری است در پرگیرنده ۲۸ شعر منثور (بی‌وزن) فاقد تاریخ. در معترقی ساسان قهقهه مان می‌خوانیم که در سال ۱۳۴ در مشهد به دنیا آمد، دبیرستان را در ارومیه تمام کرده و در دانشکده هنرهاز زیبای تهران در رشته هنرهای نمایشی تحصیل کرده (که با «انقلاب فرهنگی» ناتمام مانده). از سال ۱۳۶۲ ایران را ترک کرده و اکنون در کانادا از ایرانیان فعال در عرصه فرهنگی است: کارهای نمایشی، فعالیتهای مطبوعاتی و انتشاراتی (نشریات سایه‌بان و سپیده‌ار، که انتشارشان قطع شده است، و نشر افرا)، و به تازگی چاپ رمانی به نام گسل. (ابزرگترین نقطه ضعف او هم به عنوان شاعر نمین است که رمان خیلی خوبی نوشته است که شعرهایش را کاملاً در سایه قرار می‌دهد!) تأثیر شاملو و پیران طرز شاملوی بر کارش آشکار است. شعر «سبز»، که تامش را به مجموعه داده است: «زیباتر از آبی / وقتی که تشنهم! / و زیباتر از خواب / وقتی که خواب تو را می‌بینم / / تشکل بر پستان / پرندۀ در چشمانت / شراب در لیانت / پیچک دستان را بر تم بیچ! / خاله با تو سبز می‌شود / برگها را که فرو می‌ریزی!» ادرس نشر افرا:

اسماعیل نوری علا بر این مجموعه چاپ شده که بیش از آنکه در پیوند مستقیم با این مجموعه باشد، توضیح نقش نوری علا در نهضت «موج نو» در شعر سالهای ۴۰ است و درک این جریان از شعر. این شعرها در قالبهای آزاد و غالباً بی‌بهره از اوزان عروضی اند. شعری سنجیده با بیانی غیر مستقیم و تصویری. شعر «نوبت» از سرودهای سال ۱۳۵۷ است: «برده متقد / از شفه شدن / باکش نیست. / پس / به شلاق خشم / قیصران را از اسب / به زمین می‌باشد. / / بعد از آن / نوبت اسب است: / سوار / هر که خواهد باشد.»

■ بابازاده، افتشین: صحنه‌ای در موقعیتی بهتر. لندن، نشر مداد، ۱۳۷۴، ۹۰ ص، ۴ پوند انگلستان.

در پرگیرنده ۵۱ شعر برخوردار از نگاهی شاعرانه و تجوی، اما غالباً حرم از پرداخت کافی. بابازاده بیش از این نیز (۱۹۹۰) مجموعه شعر خواهر سنگها را چاپ کرده بود با مقدمه‌ای از اسامعیل نوری علامه که در آن کشف بابازاده را «حادثه‌ای هیجان‌انگیز» خوانده بود. نقطه قوت کار بابازاده، روحیه امروزی شعرهای است و بربین از عوال رمانیک شعر ایران و نیز از شعر بی‌شخص موج غالب کنونی که پیران شاملو هستند؛ ولی باید روی زبان شعر و پرداخت نهایی آن بیش از این کار کند. شعر «طرح» (۱۹۹۲) شانه‌اش می‌آورند. / آرام / آرام / پوز خند خوابی سنگین لیانش را می‌دوزد. / آرام / آرام / قصه جنازه او بر شانه‌ها به سوی گور می‌رود.»

■ بولیان، سیاگزار: خر/شیدن خار. [مکان؟]، انتشارات حیدر، ۱۳۷۳، ۹۹ ص.

بنجیمن دفتر شعر بولیان است و گزینه‌ای است در پرگیرنده ۲۲ شعر از شعرهای دهه ۶۰ شاعر. شعرها نعمه بی‌بهره از وزن اند و متأثر از شیوه شاملو. بولیان ساکن انگلستان و طبیبی است که خود چند سالی بود به ناز طبیبان نیازمند شده بود و اکنون در کار چیران مأفات است و در تلاش بازسازی و گسترش توانهایش. شعر «اثیر خواب» چنین آغاز می‌شود: «خواب تو را بروید است و من / از پشت بلکهای خوابهای اشی ری بس نایافته را می‌بینم / / از پشت بلکهایت می‌بینم که / پرنده‌های زخمی تنشوش / ماه و زمین را گم کرده‌اند / و خود را هم...»

■ سرکانی، سینا: جای پایی آدم بر فری. کانادا، نشر بیوند، ۱۳۷۴، ۹۷ ص.

در پرگیرنده ۵۰ شعر که شاعر جوان آنها را در تهران و منظرآل کاتانا در سروده است و بجز چندتای غزل و دویتی و رباعی، بقیه در قالبهای آزادند و غالباً به صورت شعر منثور. نیمایی نیز توقیفی ندارد. اما هنوز زمان بسیار دارد و باید در انتظار کارهای بهتری از او بود. شعر «این هم همان»: «رفتم کنار یاغیجه دیدم که گل همان / رفتم به کوه و دشت /، دیدم که صحراء همان / در کوچه‌های بی کسی؛ / آوازها همان / دریا، درخت، باد، باران، زمین همان / کوکو همان / پس کو نگار، کو؟ / این قصه هم همان...»

■ عارف، محمد: دو روی یک سکه. [آلمان؟]، انتشارات نیما، ۱۳۷۴، ۱۳۵ ص، ۹ مارک.

این کتاب، همچنان که عنوان دومش می‌گوید، مجموعه‌ای است از «سرودهای امروز و دیروز» ژاله اصفهانی (سلطانی) که اکنون در لندن زندگی می‌کند، و اگرچه مقارن انقلاب فرستاد یافته که پس از سالهای گوناگون و در قالبهای گوناگون: در کنار اشعار آزاد (غالباً موزون)، می‌توان نه تنها غزل و گونه‌های دیگر شعر کلاسیک بلکه سرود و حتی نمایش منظوم و شعر نمایشی برای آپرا نیز در این کتاب یافت. در پایان نیز متن یک گفتار در ۱۰ صفحه چاپ شده است زیر عنوان: «شعر چیست و از شعر چه می‌خواهی؟» با آرزوی سلامتی و پایداری برایش، شعر «هزار ساله درخت» را نقل می‌کنیم که در سال ۱۳۶۷ در بیمارستانی در لندن سروده است: «درخت آمده از پشت در دیدن من / که بشنوید خبر جان به لب رسیدن من / ولی درخت نداند که من چه جان سختم / هزار ساله درخت / که هرچه باد خزانی کند پریشان / ز نوشکوفه دهم / باز هم جوانه کنم / و هر جوانه نور را بر از ترانه کنم.»